

VIZUALNA UMETNOST

**Prepletanje tehnik
in pristopov tvori
Redferново izraznost**

JAN BEDNARIK

V teh dneh si v prostorih Kato-
liske knjigarne v Gorici lahko
ogledamo fotografsko razstavo
Paula Davida Redferna (**na sliki,
foto Studio Reportage**).

Redfern je sicer po rodu Ame-
rican, »estetsko občutljiv v mo-
derno tehnologijo, odseva ame-
riški pogled, v katerem je prehod
iz naravnega ambientsa v tehnolo-
ški hitrejši in bolj travmatičen
kot v Evropi; umetnik pa se kul-
turno oblikuje in razvija v Trstu,
mestu s kozmopolitskimi spomi-
ni, tudi v svojih protislovjih, in z
danasnjo realnostjo obsejna me-
sta,« je zapisal vizualni oblikova-
lec in profesor designa na ALU v
Ljubljani Fabio Smotlak. Redfer-
novo iskanje upodobljivosti po-
teka vzporedno z razvojem novih
fotografskih in informatičnih
tehnologij. Slika nastaja kot krizanje
klasičnega fotografskega po-
stopka in njegove grafične prede-
lave, izvedene z računalnikom. V
kompozicijski raznolikosti Redfer-
novih podob se težnja k enot-
nosti sporočevalnega tkiva razo-
deva v spajanju različnih obliko-
valnih metod, kar bi nekako po-
trejevalo staro modrost, da vse ve-
de obrodijo največ sadov tam,
kjer se medsebojno križajo. Če je
Redfernova slika predvsem spoj

različnih nivojev tehnične obde-
lave in različnih načinov upoda-
bljanja, se lahko vprašamo, kaj
pravzaprav zajema njegova foto-
grafija, kam lahko postavimo
ločevalni obseg ustvarjanja in
kako naj razberemo jezikovno
mnogoclenost končnega produk-
ta. Slika se pojavlja v svoji podo-
bi kot izraz zapletene dinamike,
ki se razvija v trikotniku pred-
met-umetnik-računalnik. Tvarna
sestavina umetnosti, prisotna v
površini ali prostoru, ki so tem-
eljne ravnine vizualnega spo-
rocenja, v Redfernovem delu sto-
pa v ozadje in odstopa svoje me-
sto računalnikovemu spominu.
Slikani predmet izseva iz ekrana
svojo nestabilno, večno spre-
minjajočo se naravo, podobno
valu, ki se ohranja v stalni preo-
brzbi svojega izgleda. V tem
smislu smemo trditi, da se vedno
nekako umika pred nevidnim in
da se končna dovršenost slike
rojeva v tistem trenutku, ko se
umetnik odloči za stabilizacijo
in tiskanje podob na zaslono.
Redferново ustvarjanje gre od iz-
bire predmeta slike preko grafi-
čne predelave slednjega do tre-
nutka, ko fotograf zagleda svoje
sporočilo v neprekinjenem nizu
sprememb.

Redfern si je omislil gorisko
razstavo kot presek skozi svoje
večletno delo na področju foto-
grafije, sicer osredotočno na teh-
nično postopanje pri ustvarjanju
kolazev. Od slike do slike
spremljamo fotografovo pot in
njegov razvoj kot v vsebinskem,
tako tudi v tehničnem pogledu. S
tehničnega vidika se kolazi in fo-
tomontaze postopoma pretvarjajo
v »fotomorfoze«, kakor je umet-
nik poimenoval svoje nove slike.
Z ozirom na vsebinski sklop raz-
stave pa smemo povedati, da
Redfern ljubi prizore iz vsakda-
na, ki se prepletajo s posebnim
vrednotenjem carobne govornice
barv in predmetov. V razstavlje-
nih slikah lahko zasledimo utrip
predmetnosti, seveda tudi raču-
nalniško soustvarjene predmet-
nosti, in utrinke nadrealizma, če-
prav je sam fotograf izjavil, da so
slike na razstavi iz različnih dob
njegovega dela in ne tvorijo eno-
tne vsebinske zasnove. Avtor je
slikam dodal tudi zanimive ni-
slove, ki namigujejo na vso raz-
sežnost likovno izražene sporo-
čila. Redferново umetniško
iskanje se v vsem tem sklada z
našim časom - nestabilno le-
pljenko prizorov in občutkov na
pragu tretjega tisočletja.